

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง เพศวิถีของนักศึกษาในเขตรัตนโกสินทร์ วรรณศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. สำนวณลักษณะเพศวิถีของนักศึกษาในเขตรัตนโกสินทร์ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย
2. เปรียบเทียบเพศวิถีในเรื่องค่านิยมทางเพศของนักศึกษา เพศชายกับเพศหญิง

นักศึกษาที่พักอาศัยกับบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือญาติกับนักศึกษาที่อยู่หอพักหรือเช่าบ้านอยู่ตามลำพัง และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด

การดำเนินงานวิจัย

สำนวนลักษณะเพศวิถีของนักศึกษาในเขตรัตนโกสินทร์ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย วรรณศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาจาก การสุ่มจาก ประชากรกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาชาย หญิง ทุกชั้นปี จาก คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ และวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของ อุดมพร ยิ่งไพบุลย์ สุข จากงานวิจัย ระดับดุษฎีบัณฑิต เรื่อง การพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อ สร้างความตระหนักรู้ทางเพศวิถีของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (2553) แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

แบบสอบถามได้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยผู้สร้างแบบสอบถาม ได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาในแต่ละข้อคำถามและตัดสินใจว่าข้อความใดเป็นคำถามเชิงบวก และเชิงลบ แล้วปรับแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ การหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยผู้สร้างแบบสอบถาม ได้นำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 30 คน และหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ .826

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองร่วมกับผู้ช่วยวิจัย ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ 400 ฉบับ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows โดยทำการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

การสำรวจลักษณะเพศวิถีของนักศึกษาในเขตรัตนโกสินทร์ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย กรณีศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 400 คน ได้ผล ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ ลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และการได้รับความรู้ทางเพศ ที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน เป็นนักศึกษาหญิงจำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 และเป็นนักศึกษาชาย จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 อายุของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามพบว่าส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 18 – 20 ปี จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 นักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด โดยมีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 พักหอพักรวมชาย-หญิง มีจำนวนมากที่สุด 292 คน คิดเป็นร้อยละ 73 นักศึกษาส่วนใหญ่มีบิดา – มารดาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย จำนวน 360 คน คิดเป็นร้อยละ 90 ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาได้รับต่อเดือน พบว่า ได้รับค่าใช้จ่าย เดือนละ 5 ,000 – 7 ,500 บาท จำนวนมากที่สุดคือ 276 คน คิดเป็นร้อยละ 69 สำหรับแหล่งที่นักศึกษาได้รับความรู้ทางเพศ

มากที่สุดพบว่านักศึกษาได้รับความรู้ทางเพศจาก อินเทอร์เน็ต จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และเมื่อนักศึกษามีข้อสงสัยหรือมีปัญหาเรื่องเพศนักศึกษาส่วนใหญ่จะปรึกษากับบิดา – มารดา มากที่สุด จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5

2. ผลการวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศของนักศึกษาจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ

ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา จำนวน 400 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีค่านิยมทางเพศในเชิงลบ จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 72.75 ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.28

ค่านิยมทางเพศที่นักศึกษาเห็นด้วย มีดังนี้

ข้อที่ 1 เมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาว เด็กผู้หญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นและมีการเปลี่ยนแปลงในส่วนต่างๆ ของร่างกายเร็วกว่าเด็กผู้ชาย ข้อที่ 2 เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาจะมีอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ เมื่ออยู่ใกล้ชิดคนถูกใจ ข้อที่ 3 การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย ข้อที่ 5 การมีอวัยวะเพศชายขนาดเล็กนับว่าเป็นปกติ ข้อที่ 8 การใช้สารเสพติดทำให้มีความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ ข้อที่ 9 การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่อุปการะจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ข้อที่ 10 การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะช่วยลดความเสี่ยงจากการติดเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ข้อที่ 12 การทำแท้งเป็นการแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม ข้อที่ 14 การถูกเนื้อต้องตัวคู่อุปการะจนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่กระทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ ข้อที่ 15 การมีประสบการณ์ทางเพศมากๆ ถือเป็นเรื่องของผู้ชาย ข้อที่ 16 การมีคู่อุปการะหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นเรื่องดี ข้อที่ 19 สังคมปัจจุบันมีความสัมพันธ์กันหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะแบบชายกับหญิง ชายกับชาย หญิงกับหญิง ข้อที่ 23 การเลือกคู่อุปการะต้องมีความรักใคร่ในคู่อุปการะ ข้อที่ 34 การแต่งงานหรือการจดทะเบียนสมรสเป็นการผูกมัดตนเองทำให้ชีวิตขาดอิสระ ข้อที่ 35 เมื่อพบกันผู้ชายควรทักทายผู้หญิงก่อนด้วยวาจาสุภาพ ข้อที่ 37 ผู้ชายควรมีความรู้เรื่องเพศมากกว่าผู้หญิง

ส่วนข้อความที่นักศึกษามีความเห็นไม่แน่ใจ มีดังนี้

ข้อที่ 4 ฝันเปียกเป็นสิ่งที่แสดงถึงความปกติทางอารมณ์เพศ ข้อที่ 6 การมีเพศสัมพันธ์แม้เพียง 1 ครั้งก็มีโอกาสตั้งครรภ์ได้ ข้อที่ 7 การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ ข้อที่ 11 วัยรุ่นจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ ข้อที่ 13 คนรุ่น

ใหม่สามารถแสดงออกทางเพศได้อย่างเปิดเผย ข้อที่ 17 การสลับคู่นอน(สวิงกิ้ง) เป็นเรื่องปกติที่อาจเกิดขึ้นได้ในสังคมปัจจุบัน ข้อที่ 18 ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้หญิงผู้ชายอยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน ข้อที่ 20 ผู้หญิงผู้ชายที่เป็นเพื่อนกัน สามารถเล่นถูกเนื้อต้องตัวหรือจับมือกันได้ ข้อที่ 21 เป็นเรื่องธรรมดาที่นักศึกษาไปเที่ยวยามวิกาลกับเพื่อนต่างเพศหรือคู่รัก ข้อที่ 22 ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้หญิงผู้ชายอยู่ด้วยกันในที่ลับตาคน ข้อที่ 24 เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นดูหนังไปจาก วีดีโอ / ซีดี การดูเว็บไซต์และอ่านหนังสือไป ข้อที่ 25 เมื่อแชตกับเพื่อนต่างเพศถูกใจและนัดเจอกันเป็นเรื่องธรรมดา ข้อที่ 26 ผู้หญิงมีเสรีภาพทางเพศหรือการแสดงออกทางเพศได้เท่ากับผู้ชาย ข้อที่ 27 การแต่งกายโชว์สัดส่วนเป็นการสร้างจุดสนใจให้กับเพศตรงข้าม ข้อที่ 28 ยอมรับผู้หญิงที่มีพฤติกรรมการแสดงออกเป็นผู้ชายและผู้ชายมีพฤติกรรมการแสดงออกเป็นผู้หญิง ข้อที่ 29 การอดได้ รอได้ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของคู่รักควรกระทำ ข้อที่ 30 คุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่การรักษาวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม ข้อที่ 31 ความบริสุทธิ์หรือพรหมจรรย์ไม่ใช่สิ่งมีคุณค่าสำหรับการใช้ชีวิตคู่ ข้อที่ 32 เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะแต่งกายตามแฟชั่น เช่น ใส่เสื้อรัดรูป เสื้อตัวเล็ก เสื้อเกาะอก กระโปรงสั้น ข้อที่ 33 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับได้ ข้อที่ 36 ผู้หญิงควรวางตัวให้เหมาะสม ไม่สูบบุหรี่ ดื่มสุราหรือแต่งตัวล่อแหลม ข้อที่ 37 ผู้ชายควรมีความรู้เรื่องเพศมากกว่าผู้หญิง ข้อที่ 39 ผู้ชายควรทำงานบ้าน ข้อที่ 40 ผู้ชายควรทำหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัว

เมื่อพิจารณาค่านิยมทางเพศโดยรวม พบว่า ข้อที่ 12 การทำแท้งเป็นการแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม นักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.0 รองลงมาคือ ข้อที่ 3 การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91

3. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา จากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า ไม่มีพฤติกรรมทางเพศในข้อใดที่นักศึกษาปฏิบัติเป็นประจำ พฤติกรรมทางเพศที่นักศึกษาปฏิบัติเป็นบางครั้งมีจำนวนมากที่สุดคือ พุดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผยกับคนทั่วไป และ ถ่ายรูป วีดีโอ หรือคลิปแชทซี/ไป ร้อยละ 73.00 รองลงมา คือ สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง มีจำนวน ร้อยละ 72.25

เมื่อพิจารณาถึงพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจเกิดอันตรายหรือมีผลเสียกับนักศึกษาหรือคู่รักและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย พบว่า พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปัจจุบันที่เป็นพฤติกรรมเสี่ยงอาจเกิดอันตรายหรือมีผลเสียกับนักศึกษาหรือคู่รักและนักศึกษาปฏิบัติเป็นบางครั้งคือ ดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ไวน์ เหล้าปั่น จำนวนร้อยละ 45.75 ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ในเวลากลางคืน เช่น เคาต์ ผับ ฯ จำนวนร้อยละ 36.50 ไปเที่ยวกลางคืนสองต่อสองกับคู่รัก จำนวนร้อยละ 36.25 มีเพศสัมพันธ์กับคู่รักที่เป็นเพศเดียวกัน จำนวนร้อยละ 14.00 สัมผัสหรือถูกสัมผัสร่างกายบริเวณที่กระตุ้นอารมณ์เพศ เช่น เต้านม อวัยวะสืบพันธุ์ จำนวนร้อยละ 9.50 ใช้สารเสพติด เช่น ยาบ้า ยาอี หรือ สารกระตุ้นต่างๆ มีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายขายบริการทางเพศ ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์กินยาคุมฉุกเฉิน และท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 9.00

ส่วนพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย และนักศึกษาปฏิบัติเป็นบางครั้ง ได้แก่ พูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผยกับคนทั่วไป และถ่ายรูป วีดีโอ หรือคลิปแชทซี่ /โป๊ มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 73 คู่มือที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น วีดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ จำนวนร้อยละ 51.70 กอดจูบกับคู่รัก จำนวนร้อยละ 36.5 แต่งตัวเปิดเผยร่างกาย เน้นหรือโชว์ความเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย จำนวนร้อยละ 36.25 เดินโอบกอดกับคู่รักในที่สาธารณะ จำนวนร้อยละ 18.00 และมีคู่รักมากกว่า 1 คน จำนวนร้อยละ 9.25

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย เรื่อง เพศวิถีของนักศึกษาในเขตรัตนโกสินทร์
กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สามารถนำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลการวิจัยได้
ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 สัมรวจลักษณะเพศวิถีของนักศึกษาในเขตรัตนโกสินทร์ที่สอดคล้อง
กับวัฒนธรรมไทย มีประเด็นเกี่ยวกับเพศวิถีของนักศึกษา ที่นำมาอภิปราย 2 ประเด็น คือ ค่านิยม
ทางเพศและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา

ค่านิยมทางเพศ

ผลการวิจัย ด้านค่านิยมทางเพศของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.75
มีค่านิยมทางเพศในเชิงลบ และมีนักศึกษาจำนวนร้อยละ 27.25 มีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก
ผลการวิจัยครั้งนี้สะท้อนให้เห็นภาพรวมเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาปัจจุบันว่า นักศึกษาที่
เป็นเยาวชนได้รับการศึกษาและเป็นตัวแทนของวัยรุ่นในสังคมไทย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ค่านิยมทางเพศ ความรู้สึกนึกคิดทางด้านเพศไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย อาจเป็น
เพราะการรับกระแสวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาในชีวิตประจำวันโดยขาดการไตร่ตรองให้เหมาะสม
กับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทย ร่วมกับบรรทัดฐานทางครอบครัวและสังคม ค่านิยม
ทางเพศตามสังคมและวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันมีความแตกต่างจากในอดีตอย่างเห็นได้ชัดเจน
สังคมไทยในอดีตเป็นสังคมที่เด็กเชื่อฟังผู้ใหญ่ ลูกเชื่อฟังพ่อแม่ เนื่องจากในอดีตบุตรหลานจะถูก
ปลูกฝังโดยการอบรมเลี้ยงดูให้เคารพเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดามารดาอย่างเคร่งครัด วิถีชีวิต
ตลอดจนวิธีการดำเนินชีวิตจะต้องอยู่ในขอบเขตที่ทางครอบครัวได้วางเอาไว้ ปัจจัยทางสังคมและ
สภาพแวดล้อมในอดีตไม่เอื้ออำนวยอย่างเช่นในปัจจุบันที่ผู้หญิงผู้ชายมีโอกาสได้มาพบปะสังสรรค์
อย่างอิสระ (โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์, 2552 : ออนไลน์) และข้อมูลจากโครงการติดตาม
สภาวะการณ์เด็กและเยาวชน (Child Watch) พบว่า โครงสร้างพื้นฐานของครอบครัวไทยมีอัตราการ
หย่าร้างเพิ่มมากขึ้น จากปี 2548 ที่คู่สมรส 4.27 คู่ จะมีการหย่าร้าง 1 คู่ ในปี 2551 ในคู่สมรส 3.03
คู่ จะมีการหย่าร้าง 1 คู่ นอกจากนี้พบข้อมูลเด็กที่ไม่ได้อยู่อาศัยกับพ่อแม่มีจำนวนเพิ่มขึ้นในกลุ่ม

เด็กระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ส่วนในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา เด็กที่ไม่อยู่กับพ่อแม่มีจำนวนลดลง ทั้งนี้การที่เด็กไม่ได้อยู่กับพ่อแม่หรือครอบครัว มีความเสี่ยงในด้านต่างๆมากกว่าเด็กที่อยู่กับพ่อแม่หรือครอบครัว โดยจากการสำรวจข้อมูล Child Watch ราชภัฏจังหวัด ปี 2550-2551 พบความเสี่ยงที่เกิดกับเด็กทุกระดับการศึกษาในกลุ่มที่ไม่อยู่กับพ่อแม่ ได้แก่ ความเสี่ยงต่อการออกเที่ยวกับเพื่อนตอนกลางคืน ความเสี่ยงในการสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า ความเสี่ยงในการดูคลิปโป๊ ความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ รวมถึงความเสี่ยงในการยอมรับการอยู่ก่อนแต่งด้วย (<http://blog.eduzones.com/clip/18040>) จากการวิเคราะห์ข้อมูล ชี้ให้เห็นชัดเจนว่า เด็กที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่มีความเสี่ยงที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับปัญหาทั้งยาเสพติดหรือการเที่ยวกลางคืน สูงกว่าเด็กที่อยู่ในครอบครัวปกติ โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศที่เด็กทั้งสองกลุ่มมีความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างชัดเจน รวมทั้งข้อมูลโดยสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ (สท.) พบว่า ปัจจุบันเยาวชนร้อยละ 32.4 มองการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งเป็นเรื่องปกติ การมีคู่นอนชั่วคราว รวมถึงการสวิงกิ้ง การขายบริการทางเพศโดยเต็มใจมีจำนวนมากขึ้น และเยาวชนอายุต่ำกว่า 20 ปีที่ตั้งครรภ์โดยไม่พร้อมมีแนวโน้มที่สูงขึ้น อีกทั้งยังพบเด็กเยาวชนในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยเป็นโรคเอดส์มากขึ้น โดยข้อมูลจากศูนย์รับบริจาคโลหิตพบ 5 ใน 1 ,000 คนที่มาบริจาคเลือด พบการติดเชื้อเอชไอวี สาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นไทยติดเชื้อเอดส์มากขึ้นมีสาเหตุมาจากวัยรุ่นเข้าถึงสื่อที่กระตุ้นเด็กให้มีเพศสัมพันธ์กันได้ง่ายและมากขึ้นทั้งผ่านทางโทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต รวมถึงการที่เด็กในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยอยู่กันเป็นคู่ ทั้งยังมีทัศนคติเดิมๆที่คิดว่าโรคเอดส์เป็นเรื่องของคนกลุ่มเสี่ยง แต่จริงๆเอชไอวีอยู่ใกล้ตัวมากกว่าที่คิด (สำนักงานกองทุนสร้างเสริมสุขภาพ, 2553 : ออนไลน์) รวมทั้งปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน คนรุ่นใหม่สามารถเข้าถึงสื่อต่างๆได้อย่างอย่างรวดเร็ว หลากหลายช่องทาง เช่น ทางอินเทอร์เน็ต ทางโทรศัพท์มือถือ คลิปวิดีโอ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือ นิตยสาร แต่การควบคุมสื่อต่างๆยังไม่ครอบคลุมทั่วถึง จึงมีสื่อที่ไม่เหมาะสม สื่ออนาจารในรูปแบบที่หลากหลายเพื่อสร้างความน่าสนใจ ความเข้าใจแก่คนโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นวัยแห่งการอยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง แต่วัยรุ่นขาดข้อมูลและขาดความรู้ทางด้านเพศศึกษาที่ถูกต้อง ตรงตามความต้องการของวัยรุ่น หรือการได้รับความรู้ในการแก้ปัญหาทางเพศไม่ถูกต้อง (ศิริกุล อิศรานุรักษ์,

2548 : ออนไลน์) การศึกษาหาความรู้ทางเพศของวัยรุ่นอาจไม่ได้ศึกษาสอบถามจากผู้ที่มีความรู้
อย่างแท้จริง พบว่า วัยรุ่นส่วนมากหาความรู้ทางเพศจากเพื่อน สื่อพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วีดี
ทัศน์ และอินเทอร์เน็ต (องค์การแพธ ,2547: ออนไลน์)

ผลการวิจัยดังกล่าวได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดมพร ยิ่งไพบุลย์สุข (2553 : 259) ที่
กล่าวว่า เมื่อพิจารณาค่านิยมทางเพศในเชิงลบพบว่า จำนวนนักศึกษาที่มีค่านิยมทางเพศในเชิง
บวก จำนวนร้อยละ 51.72และมีค่านิยมทางเพศในเชิงลบมีจำนวนมากถึงร้อยละ 48.28 ซึ่งเมื่อ
เปรียบเทียบกับจำนวนนักศึกษาที่มีค่านิยมทางเพศในเชิงบวกจะเห็นได้ว่า มีจำนวนแตกต่างกัน
เพียง 14 คนเท่านั้นหรือต่างกันร้อยละ 3.44 และเมื่อศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของ
นักศึกษาในอดีตที่ผ่านมาจะพบว่า ความแตกต่างของค่านิยมทางเพศในเชิงบวกกับค่านิยมทางเพศ
ในเชิงลบจะมีความแตกต่างกันมาก โดยจำนวนนักศึกษาที่มีค่านิยมทางเพศในเชิงบวกจะมีจำนวน
มากกว่านักศึกษามีค่านิยมทางเพศในเชิงลบเป็นจำนวนมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะ เมื่อระยะเวลา
เปลี่ยน สภาพแวดล้อมเปลี่ยน ค่านิยม ความคิดของคนก็เปลี่ยนแปลงไปด้วยและส่งผลให้
พฤติกรรมทางเพศของคนเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน เนื่องจากโลกได้เข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์
(Globalization) ทำให้โลกนี้ไร้พรมแดน ระบบข่าวสารและวัฒนธรรมไม่อาจปิดกันได้อีกต่อไป
ร่วมกับการรับวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆมีอิทธิพลต่อมนุษย์และสังคม
ค่อนข้างมาก ซึ่งจะสังเกตเห็นได้จากค่านิยมที่เปลี่ยนไปของวัยรุ่นสมัยนี้ รวมถึงการแต่งกาย
มารยาทการออกสังคม การรับประทานอาหาร การคบเพื่อน การใช้คำพูดและสนทนา การใช้
อุปกรณ์สื่อสารเพื่อเสริมให้ตัวเองมีลักษณะเด่นและดูเป็นคนทันสมัย เช่น การมีโทรศัพท์เคลื่อนที่
การเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัด ได้แก่ การแต่งกายและการยอมรับที่เลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตก
อเมริกัน และญี่ปุ่น เช่น การที่เด็กอายุ 14-15 ปี หันมาแต่งตัววาบหวาม นุ่งน้อยห่มน้อย เพื่อให้ทัน
กับสมัยนิยม และเป็นจุดสนใจแก่ผู้พบเห็นโดยเฉพาะเพศตรงข้าม (นิเทศ ดินณะกุล , 2551: 80-81)
ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ยศ สันตสมบัติ (2548: 24-25) ที่กล่าวว่า “แนวคิดเรื่องการบริโภค
นิยม การแสวงหาความสุข ความพึงพอใจทางร่างกาย กลายมาเป็นจุดเน้นใหม่ สินค้าทุกชนิด
จะต้องถูกนำมาเชื่อมโยงกับร่างกาย เพศสัมพันธ์และการกระตุ้นเร้าพลังทางเพศ เสน่ห์ ความน่า
หลงใหล ของใช้ทุกชนิดตั้งแต่สบู่ ยาทารักแร้ น้ำหอมเสริมกลิ่นกาย เสื้อผ้า บุหรี่ เครื่องใช้ไฟฟ้า ไป

จนถึงรถยนต์ ถูกนำเสนอด้วยสื่อโฆษณาสารพัดชนิดว่าช่วยให้ผู้ใช้มีเสน่ห์ดึงดูดใจเพศตรงข้าม” และจากรายงานการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของ จุลณี เทียนไทย (2548 : 195-201) ซึ่งทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์แบบเจาะลึกและสนทนากลุ่มย่อยกับวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี แบ่งตามเพศและฐานะทางเศรษฐกิจที่ต่างกันจำนวน 60 คน พบว่า กลุ่มวัยรุ่นเหล่านี้ไม่ทราบถึงความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีสามารถเกิดขึ้นได้จากการมีเพศสัมพันธ์กับคูครองของตน (แฟน) โดยไม่ได้มีการป้องกัน การใช้ถุงยางอนามัยไม่ถูกวิธีเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการทางเพศ หรือการเสพยาเสพติดที่ไม่อาศัยเข็มฉีดยา และการดื่มเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ มักเป็นสาเหตุของการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกันได้ ส่วนการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยได้กลายเป็นเรื่องที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไปในกลุ่มวัยรุ่นสมัยนี้ ซึ่งจากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ของสิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์ (จุฬาลงกรณ์, 2551: 7) ที่ทำการศึกษาระดับปริมาณในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 610 คน พบว่า กลุ่มนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จะมีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวต่อการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อนสูง การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัสสูง การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของตนเองสูง นอกจากนั้น จากผลการสำรวจสภาวะทางสังคม วัฒนธรรม และสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ประชากรที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไปในเขตกรุงเทพมหานคร รับผิดชอบพฤติกรรมทางสังคม เกี่ยวกับ การแสดงออกทางเพศอย่างเปิดเผย ร้อยละ 6.3 และรับผิดชอบต่อพฤติกรรมทางสังคม เกี่ยวกับ ใส่เสื้อสายเดี่ยว เกาะอก เปิดหน้าท้อง นุ่งกางเกงเอวต่ำ ร้อยละ 21.0 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ , 2552: 149-150) ดังนั้นจากผลงานวิจัยเรื่อง การพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ได้สรุปว่า นักศึกษามีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก แต่มีแนวโน้มว่า จำนวนนักศึกษาที่มีค่านิยมทางเพศในเชิงบวกอาจจะมีจำนวนลดน้อยลงเรื่อยๆและมีแนวโน้มว่าอาจมีจำนวนนักศึกษาที่มีค่านิยมทางเพศในเชิงลบมีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ

เมื่อพิจารณาในแง่ค่านิยมทางเพศในด้านบวกและด้านลบของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษา พบว่า

ค่านิยมทางเพศด้านบวกและนักศึกษามีความเห็นในทิศทางบวก ข้อความที่แสดงลักษณะค่านิยมทางเพศด้านบวก ที่นักศึกษามีความเห็นในทิศทางบวก ซึ่งหมายความว่านักศึกษามีเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว มีประเด็นดังนี้

พัฒนาการทางเพศ จะเห็นได้จากข้อความที่นักศึกษามีเห็นด้วย ได้แก่ ข้อ 1. เมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาว เด็กผู้หญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นและมีการเปลี่ยนแปลงในส่วนต่างๆของร่างกายเร็วกว่าเด็กผู้ชาย ข้อ 2. เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษามีอารมณ์และความรู้สึกทางเพศเมื่ออยู่ใกล้ชิดคนถูก และข้อ 3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย

สุขอนามัยทางเพศ ข้อความในข้อ 8. การใช้สารเสพติดทำให้มีความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์และข้อ 9. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่อุปการจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง การที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีค่านิยมทางเพศในข้อความดังกล่าวไปในทิศทางบวกหรือเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่อง การพัฒนาการทางเพศ การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ เมื่อร่างกายได้รับการกระตุ้นทางเพศหรือสิ่งที่จะทำให้เกิด อารมณ์ ความรู้สึก ความต้องการทางเพศ และการดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศของตนเอง เนื่องจากนักศึกษาเคยเรียนเพศศึกษาในประเด็นดังกล่าวมาแล้วตั้งแต่ระดับประถมและมัธยมศึกษา รวมทั้งมีการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศและสุขภาพทางเพศในการเรียนการสอนวิชาอื่นๆโดยกระทรวงศึกษาธิการนำเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาไปบรรจุอยู่ในวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาและประกาศใช้อย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2545 ดร. กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเปิดเผยว่า เนื้อหาคู่มือจัดการเรียนการสอนเพศศึกษานั้นครอบคลุม 6 เรื่อง ตามหน่วยการเรียนรู้หลักสูตรเพศศึกษาช่วงชั้นที่ 1-ช่วงชั้นที่ 4 (ช่วงชั้นที่ 1-ป.1-ป.3 ช่วงชั้นที่ 2-ป.4-ป.6 ช่วงชั้นที่ 3ม.1-ม.3 ช่วงชั้นที่ 4-ม.4-ม.6) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้แก่ พัฒนาการทางเพศ สัมพันธภาพระหว่างบุคคล ทักษะส่วนบุคคล พฤติกรรมทางเพศ สุขภาพทางเพศ และสังคมและวัฒนธรรม (ยุพา พูนขำ และ กอบกาญจน์ มหัทธโน, 2541: ออนไลน์)

พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพระหว่างบุคคล สังคมและวัฒนธรรม รวมทั้ง

บทบาททางเพศ พบว่าข้อความที่แสดงลักษณะค่านิยมทางเพศด้านบวกโดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก การวางตัวของผู้หญิง และบทบาทหน้าที่ของผู้หญิงผู้ชาย ที่นักศึกษามีความเห็นในทิศทางบวกหรือแสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความ ได้แก่ ข้อ 23. การเลือกคู่ครองต้องมีความรักใคร่ในคู่ครอง และข้อ 35. เมื่อพบกันผู้ชายควรทักทายผู้หญิงก่อนด้วยวาจาสุภาพ แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับความรักมากกว่าทรัพย์สินเงินทองในการเลือกคู่ชีวิต ซึ่งเป็นผลมาจากประเพณีและวัฒนธรรมแต่ดั้งเดิมของไทยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง ค่านิยมของวัยรุ่นไทยเกี่ยวกับความรัก คู่ครอง และการแต่งงาน ของศิริพิชญ์ กฤษณะเศรษฐี (2546: 74) ที่พบว่า ค่านิยมของวัยรุ่นไทยเกี่ยวกับการแต่งงาน ส่วนใหญ่ข้อความที่วัยรุ่นเห็นด้วยมากที่สุด คือ “การแต่งงานควรมาจากความรัก ความเข้าใจทั้งสองฝ่าย” และจากงานวิจัยเรื่องการพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (อุดมพร ยิ่งไพบุลย์สุข, 2553 : 147) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมทางบวกหรือเห็นด้วยเกี่ยวกับข้อความ “เมื่อพบกันผู้ชายควรทักทายผู้หญิงก่อนด้วยวาจาสุภาพ “

ค่านิยมทางเพศด้านลบและนักศึกษามีความเห็นในทิศทางลบ

ข้อความที่แสดงลักษณะค่านิยมทางเพศด้านลบ ที่นักศึกษามีความเห็นในทิศทางลบ ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาไม่เห็นด้วยกับข้อความที่แสดงถึงค่านิยมทางเพศทางด้านลบ มีประเด็นดังนี้

สุขอนามัยทางเพศ มีประเด็นที่เกี่ยวกับค่านิยมทางเพศ จากข้อความ ข้อ 4. ฝันเปียก เป็นสิ่งที่แสดงถึงความผิดปกติทางอารมณ์เพศ แสดงว่านักศึกษามีค่านิยมทางเพศในประเด็นดังกล่าวถูกต้องเหมาะสม อาจเนื่องมาจากการที่นักศึกษาเคยเรียนเพศศึกษามาแล้วตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาทำให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในประเด็นดังกล่าว

พฤติกรรมทางเพศ มีประเด็นที่เกี่ยวกับค่านิยมทางเพศ จากข้อความ ข้อ 13.คนรุ่นใหม่สามารถแสดงออกทางเพศได้อย่างเปิดเผย ข้อ 17. การสลัดหุ่นนอน(สวิงกิ้ง) เป็นเรื่องปกติที่อาจเกิดขึ้นได้ในสังคมปัจจุบัน ข้อ 18. ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้หญิงผู้ชายอยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน การที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีค่านิยมทางเพศในข้อความดังกล่าวไปในทิศทางลบ หรือไม่เห็นด้วยกับ

ข้อความดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความเชื่อ ค่านิยม เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย เนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูและการปลูกฝังเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากครอบครัว เพราะครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญในการปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องให้กับ วัยรุ่นรวมถึงประเพณีของวัฒนธรรมที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาทำให้นักศึกษาไม่เห็นด้วยกับข้อความ ดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ สร้อยวลัย สุขดา (2543 :ง) เรื่อง การศึกษาค่านิยมทางเพศและ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการศึกษา พบว่า โดยรวมนักศึกษามี ค่านิยมทางเพศในเชิงบวก คิดเป็นร้อยละ 90.8 ซึ่งได้แก่เรื่องดังต่อไปนี้ “ผู้ชายต้องการคู่สมรสเป็น สาวพรหมจารีร์ หญิงชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของ หญิงไทยไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย การเสียตัวของหญิงถือเป็นสิ่งเสียหาย การรักษาความ บริสุทธิ์ของหญิงเป็นสิ่งสำคัญ” และงานวิจัย เรื่อง ค่านิยมของวัยรุ่นไทยเกี่ยวกับความรัก คู่ครอง และการแต่งงาน ของศิริพิชญ์ กฤษณะเศรณี (2546 : 74) ผลการวิจัย พบว่าวัยรุ่นไม่เห็นด้วยเป็น อันดับแรก คือ การอยู่ก่อนแต่งเป็นสิ่งที่ทันสมัยของวัยรุ่นปัจจุบัน

สัมพันธภาพ และทักษะส่วนบุคคล รวมทั้งด้านสังคมและวัฒนธรรม มีประเด็นที่ เกี่ยวกับค่านิยมทางเพศที่นักศึกษาไม่เห็นด้วย คือ ข้อ 20. ผู้หญิงผู้ชายที่เป็นเพื่อนกัน สามารถเล่น ลูกเนื้อต้องตัวหรือจับมือกันได้ ข้อ 21. เป็นเรื่องธรรมดาที่นักศึกษาไปเที่ยวยามวิกาลกับเพื่อนต่าง เพศหรือคู่รัก ข้อ 22. ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้หญิงผู้ชายอยู่ด้วยกันในที่ลับตาคน ข้อ 24. เป็นเรื่องปกติที่ นักศึกษาสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะป็นดูหนังไปจาก วีดีโอ / ซีดี การดูเว็บและอ่านหนังสือโป๊ และข้อ 25. เมื่อแช็ตกับเพื่อนต่างเพศถูกใจ และนัดเจอกันเป็น เรื่องธรรมดา ข้อ 26. ผู้หญิงมีเสรีภาพทางเพศหรือการแสดงออกทางเพศได้เท่ากับผู้ชาย ข้อ 27 การ แต่งกายโชว์สัดส่วนเป็นการสร้างจุดสนใจให้กับเพศตรงข้าม ข้อ 28. ยอมรับผู้หญิงที่มีพฤติกรรม การแสดงออกเป็นผู้ชายและผู้ชายมีพฤติกรรมการแสดงออกเป็นผู้หญิง ข้อ 29. การอดได้ รอได้ใน เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของคู่รักควรกระทำ ข้อ 32. เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะแต่งกายตามแฟชั่น เช่น ใส่เสื้อรัดรูป เสื้อตัวเล็ก เสื้อเกาะอก กระโปรงสั้น ข้อ 33. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็น พฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับได้

การที่นักศึกษาแสดงความคิดเห็นไม่แน่ใจหรือไม่เห็นด้วยกับค่านิยมทางเพศดังกล่าวข้างต้น แสดงว่านักศึกษามีค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย อาจเนื่องมาจากการปลูกฝังและอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว รวมทั้ง สังคมไทยมีค่านิยมในเรื่องเพศที่ผู้หญิงต้องรักษานวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่ามควรหวนแหงนพรหมจารีเพื่อรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนถึงวันแต่งงาน ถือว่าเป็นค่านิยมและบรรทัดฐานทางสังคมที่ผู้หญิงที่ดีพึงปฏิบัติเกี่ยวกับพรหมจารีของผู้หญิงเป็นตัวกำหนดคุณค่าของผู้หญิงซึ่งจะทำให้คุณค่าของผู้หญิงสูงขึ้น สิทธิเสรีภาพทางเพศในปัจจุบันสังคมไทยยังยอมรับว่าชายเป็นใหญ่กว่าหญิง ให้อภิสิทธิ์แก่ผู้ชายในเรื่องเสรีภาพทางเพศอย่างชัดเจน (ชลลดา ศรเดช , 2550) และจากการสำรวจข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า เรื่อง ที่ปรึกษาเมื่อนักศึกษามีข้อสงสัยหรือปัญหาทางเพศ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 44.5 ปรึกษาบิดามารดา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศักดิ์ คำมูล (2545) เรื่อง “ การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาพบว่า ข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบที่นักศึกษาไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว ได้แก่ “ การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเป็นการแข่งขันในด้านเพศ” “ผู้หญิงหรือผู้ชายที่มีคูรักรหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นสิ่งน่าภูมิใจ” และจากงานวิจัยเรื่อง “ ความรู้และเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของมัธยมต้น จังหวัดสมุทรสงคราม (อุดมพร ยิ่งไพบูลย์ สุขและคณะ, 2552 : 53) ที่พบว่าข้อความที่นักเรียนหญิงมีเจตคติทางลบ คือ ปัจจุบันสังคมยอมรับได้ว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานแสดงถึงความรักและความจริงใจที่มีต่อกัน นักเรียนที่เป็นคูรักรอยู่ด้วยกันในที่ลับตาคนเป็นเรื่องปกติ การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ถ้ามีการป้องกันการตั้งครรภ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ค่านิยมทางเพศในด้านบวกและนักศึกษามีความคิดเห็นในทิศทางลบ

ข้อความที่แสดงค่านิยมทางเพศในด้านบวกที่นักศึกษามีความคิดเห็นในทิศทางลบ หมายความว่านักศึกษาไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว มีประเด็น ดังนี้

สุขอนามัยทางเพศ จากข้อความ ข้อ 6. การมีเพศสัมพันธ์แม้เพียง 1 ครั้งก็มีโอกาสตั้งครรภ์ได้ ข้อ 7. การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ ข้อ 11. วัยรุ่นจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ แสดงว่า นักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจที่

ถูกต้องทางด้านเพศศึกษาจึงส่งผลให้นักศึกษามีค่านิยมทางเพศที่ไม่ถูกต้องและอาจส่งผลเสียกับตนเองได้หรืออาจทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีสาเหตุเนื่องจากวัยรุ่นขาดข้อมูลและขาดความรู้ทางด้านเพศศึกษาที่ถูกต้อง ตรงตามความต้องการของวัยรุ่น หรือการได้รับความรู้ในการแก้ปัญหาทางเพศไม่ถูกต้อง (ศิริกุล อิศรานุรักษ์ , 2548 : ออนไลน์) และการศึกษาหาความรู้ทางเพศของวัยรุ่นอาจไม่ได้ศึกษาสอบถามจากผู้ที่มีความรู้อย่างแท้จริง พบว่า วัยรุ่นส่วนมากหาความรู้ทางเพศจากเพื่อน สื่อพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วีดีทัศน์ และอินเทอร์เน็ต (องค์การแพธ, 2547 : ออนไลน์) รวมทั้ง มีการลอกเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศต่างๆจากดารานักร้องที่ตนเองชื่นชอบ และจากการรายงานของกรมสุขภาพจิต ที่พบว่า การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2547 พบว่า ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป 49.4 ล้านคน เป็นผู้ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ 16.1 ล้านคน หรือร้อยละ 32.7 โดยชายมีอัตราการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์สูงกว่าหญิง (ร้อยละ 55.5 และร้อยละ 10.3 ตามลำดับ) ผู้ที่เริ่มดื่มสุรามีอายุเฉลี่ยประมาณ 20 ปี กลุ่มเยาวชนอายุ 15 - 24 ปี เป็นกลุ่มที่มีการดื่มสุราและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 23.5 โดยชายมีอัตราการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์สูงกว่าหญิงในทุกกลุ่มอายุ ในต่างประเทศพบว่า วัยรุ่นที่เริ่มดื่มสุราครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี มีความสัมพันธ์กับการติดสุรา (Alcohol Dependent) มากกว่าวัยรุ่นที่ดื่มสุราครั้งแรก เมื่ออายุ 20 ปีถึง 5 เท่าและร้อยละ 70 ของอุบัติเหตุในวัยรุ่น พบว่าการได้รับบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุ จากผู้ขับหรือขี่รถ ประมาณ 1.3 ล้านคน เป็นผู้ที่ได้รับบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุที่เกิดจากผู้ขับหรือขี่รถที่มีพฤติกรรมดื่มสุรา เป็นอัตราสูงถึงร้อยละ 52.3 โดยผู้ชายมีส่วนที่ได้รับบาดเจ็บ/อุบัติเหตุ สูงกว่าผู้หญิง (ร้อยละ 57.3 และ 39.0 ตามลำดับ) นอกจากนี้ การดื่มสุราเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยไม่ตั้งใจและมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยรวมทั้งก่อให้เกิดความรุนแรงระหว่างวัยรุ่นด้วยกัน ผลจากการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์วามิภิติ มหาวิทยาลัยมหิดลพบว่า ปัญหาที่พบบ่อยของวัยรุ่น คือการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แอลกอฮอล์จัดเป็นสารเสพติดเนื่องจากมีฤทธิ์กดประสาทและทำให้วัยรุ่นติดได้ พ่อแม่ควรจะให้ความสนใจกับปัญหานี้ เพราะจากการศึกษาพบว่า มีเด็กวัยรุ่นจำนวนมากที่เคยทดลองดื่มแอลกอฮอล์ พ่อแม่มักเข้าใจว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีอันตราย แต่ความจริงแล้วถ้าผู้เสพมีความรู้ลึกซึ้งพอใจกับการเสพ ต่อไปก็อาจใช้สารเสพติดอื่นๆตามมาได้ นอกจากนี้ยังมีผลเสียต่อการเจริญเติบโตและการ

พัฒนาการของเด็กได้ ถึงแม้บางครั้งวัยรุ่นจะดื่มเป็นครั้งคราวเท่านั้น แต่ก็จะมีผลเสียคือ อาจทำให้มีพฤติกรรมก้าวร้าว ก่ออาชญากรรม พฤติกรรมล่าสอนทางเพศ การดื่มในระยะตั้งครรรภ์จะทำให้เกิดความผิดปกติของเด็กในครรภ์ได้ การดื่มขณะขับรถจะทำให้เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ และการเสพสารเสพติดเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ชักนำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย ได้แก่ การดื่มสุรา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จะทำให้มีเมามา ขาดสติสัมปชัญญะและการเสพสารเสพติดที่ผิดกฎหมาย เช่น ยาอี ยาเลิฟ ที่เมื่อเสพเข้าไปแล้วจะไปกระตุ้นประสาททำให้เกิดความเคลิบเคลิ้ม สับสน งุนงงและชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในที่สุด ในปัจจุบันพบว่าวัยรุ่นที่ไปเที่ยวกลางคืนในสถานบริการ ในงานรื่นเริงต่างๆมักจะมีการดื่มสุราและบางแห่งจะมีการเสพสารเสพติด ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ตามมา และนี่ในกลุ่มผู้เสพสารเสพติดมักจะมีคู่นอนหลายคนเปลี่ยนไปเรื่อยๆจึงมีความเสี่ยงสูงที่จะติดโรคเอดส์หรือตั้งครรรภ์เพราะผู้ที่ดื่มสุราหรือเสพสารเสพติดจะมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน รวมทั้งจากงานวิจัยเรื่องการพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้าง ความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (อุดมพร ยิ่งไพบูลย์สุข , 2553 :264) พบว่า นักศึกษาไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ถูกต้อง ได้แก่ “การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เกิด ความต้องการทางเพศ”

สังคมและวัฒนธรรม และบทบาททางเพศ จากข้อความ ข้อ 29 การอดได้ รอดได้ใน เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของคู่รักควรกระทำ ข้อ 30. คุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่การรักนวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม ข้อ 36. ผู้หญิงควรวางตัวให้เหมาะสม ไม่สูบบุหรี่ ดื่มสุรา หรือแต่งตัวล่อแหลม ข้อ 40 ผู้ชายควรทำหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัว จากข้อความดังกล่าวแสดงว่านักศึกษามีความเชื่อ มีค่านิยม ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย สาเหตุจาก ค่านิยมในเรื่องเพศของไทยเริ่มเปลี่ยนแปลงไปมาก เมื่อสังคมไทยก้าวเข้าสู่การพัฒนาไปสู่ยุคของความทันสมัย (Modernization) เนื่องจากมีการรับความคิดของชาติตะวันตกมากขึ้น ประกอบกับประเทศไทยก้าวไปสู่การพัฒนาประเทศทางด้าน เศรษฐกิจอย่างมาก ได้มีการนำเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสารรูปแบบต่างๆและความทันสมัยต่างๆ เข้ามา ในเรื่องของการแต่งกาย แม้แต่การมีความสัมพันธ์ทางเพศ ทำให้มนุษย์คิดว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ค่านิยมทางเพศจึงได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายด้าน เช่น ค่านิยมของการมีคูครองที่เป็นชาวต่างชาติ การถูกเนื้อต้องตัวอย่างเปิดเผยหรือการมีเพศสัมพันธ์

โดยปราศจากการแต่งงานแม้กระทั่งในด้านของการศึกษาแบบสหศึกษาที่ทำให้เกิดความคุ้นเคยต่อการคบหาสมาคมกับเพศตรงข้ามและการมีสื่อมวลชนในการเผยแพร่วัฒนธรรมและค่านิยมต่างๆ ของสังคมตะวันตกมีอิทธิพลต่อสังคมไทยทำให้ชนบทรอบนิยมประเพณี ค่านิยมของสังคมไทยได้รับความกระทบกระเทือน เด็กและเยาวชนจึงถูกปลูกฝังให้มีค่านิยมที่หลงใหล ฟุ้งเฟ้อไปกับภาวะทันสมัย ส่งเสริมให้มีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น มีอิสระเสรีที่จะแสดงออกซึ่งความคิดและความต้องการของตนซึ่งบางครั้งไม่เหมาะสมกับวัย ฐานะและสถานภาพทางสังคม เด็กและเยาวชนทั้งหญิงและชายมีช่องทางการเรียนรู้เรื่องเพศงายขึ้นจากสื่อต่างๆ ที่พอหาซื้อได้ เช่น สิ่งพิมพ์ วิทยุทัศน์ นอกจากนี้ยังมีเวลา โอกาสและสถานที่มากขึ้นในการใช้เวลาว่างที่มีอยู่ เช่น การไปเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้า ไปชมคอนเสิร์ต ดูภาพยนตร์ เทียววิสไก้เคค ซึ่งมักจะไปกับกลุ่มเพื่อนและไม่อยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ เยาวชนชายหญิงโ้โลมกันในที่สาธารณะ นักศึกษาหญิงกับนักศึกษาชายเข้าห้องพักอยู่ด้วยกันโดยที่พ่อแม่ไม่รับรู้ จากการเปิดเผยของรองอธิบดีกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2543) กล่าวว่า ปัจจุบันเด็กวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่โดยเฉพาะกลุ่มเด็กในวัยเรียน กำลังมีพฤติกรรมเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศกันมากขึ้น โดยมีทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ต่างไปจากเดิม และมองว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นระหว่างหญิงชายเป็นเรื่องปกติธรรมดา โดยไม่คำนึงถึงปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมา เช่น โรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ ปัญหาการตั้งครรภ์ และปัญหาการทำแท้ง นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มที่วัยรุ่นจะมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานกันมากขึ้น รวมทั้งการให้คุณค่าต่อความเป็นเพศหญิงผ่านบรรทัดฐานของสังคมไทย ต่อการรักษาวลสงวนตัว เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนแปลง การรักษาวลสงวนตัวก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย จากการที่วัยรุ่นหญิงคบหาเพื่อนชายได้โดยอิสระ ปฏิบัติตนต่อเพศตรงข้ามเปิดเผยมากขึ้น (ชลลดา ศรีเดช, 2550)

ค่านิยมทางเพศในด้านลบและนักศึกษามีความคิดเห็นในทิศทางบวก

ข้อความที่แสดงค่านิยมทางเพศในด้านลบ ที่นักศึกษามีความคิดเห็นในทิศทางบวก หรือแสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความที่ไม่ถูกต้อง

พัฒนาการทางเพศ จากข้อความข้อ 5. การมีอวัยวะเพศชายขนาดเล็กนับว่าเป็นปมด้อย

สุขอนามัยทางเพศ จากข้อความ ข้อ 10. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะ ช่วยลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ข้อ 12. การทำแท้งเป็นการ แก้ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม

จากข้อความดังกล่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศและสุขอนามัยทางเพศที่ไม่ ถูกต้อง แต่นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว ซึ่งเป็นความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง แสดงว่าถึงแม้นักศึกษาจะเคยเรียนเพศศึกษามาแล้ว แต่พบว่า นักศึกษายังมีความรู้ ความเชื่อทาง เพศในประเด็นดังกล่าวไม่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของโสพิณ หมูแก้ว (2545) ได้ศึกษา การอยู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาครัฐ โดยทำวิจัยเชิงคุณภาพจากกลุ่มตัวอย่าง 17 คน พบว่า วัยรุ่นในระดับอุดมศึกษา ยอมรับการอยู่ด้วยกันโดยไม่หวังแต่งงานในอนาคต นักศึกษา ชายมีความคิดว่าการใช้ชีวิตคู่ที่เป็นแฟนเพราะผู้หญิงเต็มใจ เป็นการอยู่ด้วยกันแบบไม่ผูกมัดพร้อม ที่จะยุติความสัมพันธ์ได้ตลอดเวลา ในขณะที่เดียวกันระหว่างที่อยู่กับแฟนนักศึกษาชายก็สามารถไป มีผู้หญิงอื่นได้ นักศึกษาชายมักจะมีเจตคติว่า การมีแฟนและมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องของศักดิ์ศรี การ ไม่มีแฟนหรือมีแฟนแต่ไม่มีเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องน่าอาย นักศึกษาชายยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 67 ในขณะที่นักศึกษาหญิงเองมีเจตคติว่า การอยู่ร่วมกันเป็นเพราะความรัก มีความสุขที่ได้อยู่ ด้วยกันและไม่หวังแต่งงาน ที่ยอมเสียตัวเพราะตามใจแฟน อารมณ์พาไปและเมา ไม่กลัวว่าจะท้อง หรือพ่อแม่จะรู้ เพราะมองว่าความรักทำให้ทุกอย่างถูกต้องเสมอ และไม่ปิดกั้นตัวเองในการคบ ผู้ชายคนใหม่ การมีความสัมพันธ์กับผู้ชายพร้อมกันไม่ใช่เรื่องเสียหาย นักศึกษาหญิงยอมรับการมี เพศสัมพันธ์ร้อยละ 9.8 ทั้งนักศึกษาชายและหญิงต่างมีเจตคติว่า ความบริสุทธิ์ของผู้หญิงไม่ใช่เรื่อง สำคัญ ถ้าท้องแล้วทำแท้งก็ไม่ใช่เรื่องที่ผิด นอกจากนั้นในนักเรียนหญิงมัธยมปลายก็มองว่า ถ้า ตั้งครรภ์โดยไม่ได้ตั้งใจก็ควรมีบริการทำแท้ง (ศิริกุล อิศรานุรักษ์ณ์และคณะ , 2543 อ้างถึงใน จุฑาธิป วัชรานนท์, 2550:2) และผลการศึกษา เรื่อง “เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย ” ของ กฤตยา อาชวนิจกุล (2554) ที่ศึกษาในช่วงประมาณ 50 ปีที่ผ่านมา เพศวิถีในสังคมที่ เปลี่ยนแปลงไป มีเรื่องอะไรบ้าง และที่ยังไม่เปลี่ยนแปลงไปมีอะไรบ้าง ผลการศึกษาจับประเด็น เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป 4 เรื่อง คือ (1) เพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน (2) เพศวิถีทางเลือกรับกับความหลากหลายทางเพศ (3) การค้าบริการทางเพศ และ(4) เพศศึกษารอบด้าน

(Sexuality education) และเพศวิถีที่ยังไม่เปลี่ยนแปลง ที่สำคัญที่สุดคือ การควบคุมเรื่องเพศของผู้หญิง ที่สะท้อนออกมาในวัฒนธรรมทางเพศ โดยเฉพาะเรื่องความรุนแรงทางเพศ และการทำแท้ง ส่วนเพศวิถีที่เปลี่ยนแปลงไป ได้เสนอการมองจากเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของชายไทย พบว่าในช่วงสองทศวรรษล่าสุด (พ.ศ.2534-2553) หรือเริ่มนับแต่มีการระบาดของเอดส์เป็นต้นมา มีงานวิจัยสำรวจจำนวนมากที่มุ่งศึกษาพฤติกรรมทางเพศกลุ่มวัยรุ่น เนื่องจากถูกมองว่าเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบผลสอดคล้องกันว่า สัดส่วนของวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กันตั้งแต่วัยเรียนมีสูงขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก และมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยลงเรื่อยๆ การสำรวจระดับชาติก่อนพ.ศ.2543 พบอายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเฉลี่ยที่อายุประมาณ 14-17 ปี (Ngamprapasom, 2001 อ้างถึงใน กฤตยา อาชวนิจกุล , 2554) แต่ผลการสำรวจพฤติกรรมทางเพศระดับชาติล่าสุด ของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดลเมื่อ พ.ศ.2549 พบว่าอายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มผู้ถูกสัมภาษณ์อายุ 18-24 ปี ผู้ชายที่อยู่ช่วงอายุ 10-13 ปีและผู้หญิงอยู่ที่ 11-14 ปี (Sabaiying, 2009 : 83 อ้างถึงใน กฤตยา อาชวนิจกุล , 2554) งานสำรวจ พฤติกรรมทางเพศระดับชาติล่าสุดดังกล่าว ยังพบว่า สัดส่วนของวัยรุ่นไทยอายุ 15-18 ปีที่มีประสบการณ์ทางเพศแล้วมีสูงถึงร้อยละ 61 เมื่อวิเคราะห์ในรายละเอียด พบว่า ผู้ชายอายุ 20-24 ปี และอายุ 18-19 ปี เรียนรู้เรื่องเพศครั้งแรกจากหญิงบริการมีเพียงร้อยละ 4 และร้อยละ 2 ตามลำดับเท่านั้นและมากกว่าครึ่งมีทัศนคติมีทัศนคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ทั้งนี้วัยรุ่นไทยรายงานว่าพ่อแม่ตนเองยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของลูกชายมากกว่าลูกสาว และความเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนในเรื่องนี้ก็คือ ชายไทยเรียนรู้ประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกกับหญิงบริการและคู่มรสของตนเองน้อยลงเรื่อยๆ โดยที่ส่วนใหญ่มีเพศครั้งแรกกับเพื่อนหรือกิ๊ก เพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและการอยู่ก่อนแต่มีแนวโน้มจะเป็นบรรทัดฐานของคนวัยทำงานและหนุ่มสาวในวัยเรียนหนังสือ สะท้อนว่าความคิดเรื่องการรักษาพรหมจารีของหญิงไทยไว้จนกว่าจะแต่งงานผ่อนคลายนลงมาก และคาถา “รักษาวลสงวนตัว” ที่มีความหมายถึงให้มีเพศเมื่อแต่งงานก็คลายมนต์ในทางปฏิบัติลงมากเช่นกัน

พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา พบว่า ไม่มีพฤติกรรมทางเพศใดที่นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างปฏิบัติเป็นประจำ

พฤติกรรมทางเพศที่นักศึกษาปฏิบัติเป็นบางครั้ง

พฤติกรรมทางเพศที่นักศึกษาปฏิบัติเป็นบางครั้งมีจำนวนมากที่สุด คือ พุดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผยกับคนทั่วไป และถ่ายรูป วิดีโอ หรือคลิปแชทซี / โป๊ มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 73 เนื่องจากการรับวัฒนธรรมจากตะวันตก การเลียนแบบการดำเนินชีวิตจากภาพยนตร์ จากโทรทัศน์ จากหนังสือ รวมทั้งจากสื่อต่างๆ ทำให้นักศึกษาปัจจุบัน กล้าแสดงออกทางเพศและกล้าพุดคุยเรื่องเพศอย่างเปิดเผยมากขึ้น เพราะ ค่านิยมในเรื่องเพศของไทยเริ่มเปลี่ยนแปลงไปมาก เมื่อสังคมไทยก้าวเข้าสู่การพัฒนาไปสู่ยุคของความทันสมัย (Modernization) เนื่องจากมีการรับความคิดกับชาติตะวันตกมากขึ้น ประกอบกับประเทศไทยก้าวไปสู่การพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจอย่างมาก ได้มีการนำเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสารรูปแบบต่างๆ และความทันสมัยต่างๆ เข้ามา ในเรื่องของการแต่งกาย แม้แต่การมีความสัมพันธ์ทางเพศ ทำให้มนุษย์คิดว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ค่านิยมทางเพศจึงได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายด้าน เช่น ค่านิยมของการมีคู่ครองที่เป็นชาวต่างชาติ การถูกเนื้อต้องตัวอย่างเปิดเผยหรือการมีเพศสัมพันธ์ โดยปราศจากการแต่งงาน แม้กระทั่งในด้านของการศึกษาแบบสหศึกษา ที่ทำให้เกิดความคุ้นเคยต่อการคบหาสมาคมกับเพศตรงข้ามและการมีสื่อมวลชนในการเผยแพร่วัฒนธรรมและค่านิยมต่างๆ ของสังคมตะวันตกมีอิทธิพลต่อสังคมไทยทำให้ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมของสังคมไทยได้รับความกระทบกระเทือน เด็กและเยาวชนจึงถูกปลูกฝังให้มีค่านิยมที่หลงใหล ฟุ้งเฟ้อไปกับภาวะทันสมัย ส่งเสริมให้มีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น มีอิสระเสรีที่จะแสดงออกซึ่งความคิดและความต้องการของตนซึ่งบางครั้งไม่เหมาะสมกับวัย ฐานะ และสถานภาพทางสังคม เด็กและเยาวชนทั้งหญิงและชายมีช่องทางการเรียนรู้เรื่องเพศง่ายขึ้นจากสื่อต่างๆ ที่พอหาซื้อได้ เช่น สิ่งพิมพ์ วีดิทัศน์ (ชลลดา ศรเดช, 2550)

จากโครงการมีเดียมอนิเตอร์ มูลนิธิสื่อมวลชนศึกษาร่วมกับมูลนิธิไทยพีบีเอสและแผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน (สสย.) จัดกิจกรรมการสัมมนาเรื่อง “วัยรุ่นกับสื่อ : ภาพสะท้อนผู้ใหญ่ใน

อนาคต” ที่ลานกิจกรรม สสส.อาคารเอสเอ็มทาวเวอร์ชั้น 35 เพื่อให้ตัวแทนวัยรุ่นในช่วงวัย 15-20 ปี ได้ระดมความคิดเห็นต่อประเด็นหรือโจทย์การสัมมนา จากผลการสัมมนา พบว่า มี กลุ่มวัยรุ่นที่ เรียกว่า วัยรุ่นวัยเอ็กซ์ คือ วัยรุ่นที่สนใจเรื่องเพศ ตั้งแต่การปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศผ่านภาพถ่าย แฟชั่น อัลบั้มภาพ ไปจนถึงเรื่องเพศสัมพันธ์ ซึ่งตามพัฒนาการช่วงวัยของวัยรุ่นนั้นจะเริ่มสนใจ และ เริ่มมีความต้องการทางเพศ เริ่มแสวงหาวิธีการแสดงออกทางเพศที่เหมาะสม แต่เนื้อหาที่สื่อยอดนิยมนำเสนอส่วนใหญ่มักเป็นเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม (<http://thaingo.org/web/2012/02/16/>)

พฤติกรรมดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น วีดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต และหนังสือ ร้อยละ 51.70 เนื่องจากวัยของนักศึกษาที่ยังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งมีความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศ และปัจจุบันสื่อต่างๆทางด้านเพศมีมากมาย ในรูปแบบต่างๆที่หลากหลาย มีการโฆษณาอย่าง ชัดเจน หาซื้อได้ง่าย ราคาไม่แพง นักศึกษาสามารถเข้าถึงสื่อต่างๆเหล่านี้ได้อย่างสะดวกเนื่องจาก ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สอดคล้องกับผลการวิจัยของศักดิ์ดา คำมูล (2545: 53) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 76.8 ใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเมื่ออายุ 15 ปี ร้อยละ 26.4 เมื่ออายุ 16 ปี ร้อยละ 8.6 เมื่ออายุ 17 ปี ร้อยละ 11.8 เมื่ออายุ 18 ปี ร้อยละ 12.0 และเมื่ออายุ 20 ปี ร้อยละ 2.8 สาเหตุที่ นักศึกษาใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เพราะอยากลอง ร้อยละ 50.0 เพราะเพื่อนชักชวน ร้อยละ 41.4 รวมทั้งประเภทของสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ คือ วีดิทัศน์ ร้อยละ 73.8 อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 35.2 ภาพยนตร์ ร้อยละ 23.6 นอกจากนั้นจากการสำรวจค่านิยมทางเพศของนักศึกษาปัจจุบัน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่า เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่อง เพศในด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็นดูหนังจากวีดีโอ/ซีดี การดูเว็บไซต์ และอ่านหนังสือลามกอนาจาร

เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดของพฤติกรรมทางเพศที่นักศึกษาปฏิบัติเป็นบางครั้ง พบว่ามี ประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

พฤติกรรมเสี่ยงซึ่งอาจส่งผลให้เกิดอันตรายกับนักศึกษา ได้แก่ “ดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ไวน์ เหล้าปั่น ” ร้อยละ 45.75 “ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ในเวลากลางคืน เช่น เคค ผับ ฯ ” ร้อยละ 36.50 “สัมผัสหรือถูกสัมผัสร่างกายบริเวณที่กระตุ้นอารมณ์เพศ เช่น เต้านม อวัยวะสืบพันธุ์ ” ร้อยละ 9.25 “มีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายขายบริการทางเพศ ” “ทำน

หรือคู่เพศสัมพันธ์กินยาคุมฉุกเฉิน” และ “ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์ เป็นโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์” มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 9 เนื่องจาก นักศึกษารับวัฒนธรรมของตะวันตกมายึดถือปฏิบัติ โดยขาดการคัดกรองให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย และนักศึกษายังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยอยากรู้ อยากรู้อยากเห็น อยากรู้อยากลอง ชอบความตื่นเต้น ทำทนาย รวมทั้งยังขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเพศศึกษาและสุขภาพทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปัจจุบันที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรม

ไทย ได้แก่ “พูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผยกับคนทั่วไป” และ “ถ่ายรูป วีดีโอ หรือคลิปแชท/วีปี้” มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 73 “คู่มือที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น วีดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ” ร้อยละ 51.70 “แต่งตัวเปิดเผยร่างกาย เน้นหรือ โชว์ ความเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย” และ “ไปเที่ยวกลางคืนสองต่อสองกับคู่อรัก” มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 36.5 “เดินโอบกอดกับคู่อรักในที่สาธารณะ” ร้อยละ 18 “มีคู่อรักมากกว่า 1 คน ” จำนวน ร้อยละ 9.25 “มีเพศสัมพันธ์กับคู่อรักที่เป็นเพศเดียวกัน ” จำนวน ร้อยละ 9.00 เนื่องจาก ค่านิยมในเรื่องเพศของไทยเริ่มเปลี่ยนแปลงไปมากเมื่อสังคมไทยก้าวเข้าสู่การพัฒนาไปสู่ยุคของความทันสมัย (Modernization) เนื่องจากมีการรับความคิดของชาติตะวันตกมากขึ้น ประกอบกับประเทศไทยก้าวไปสู่การพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจอย่างมาก ได้มีการนำเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสารรูปแบบต่างๆและความทันสมัยต่างๆ เข้ามา ในเรื่องของการแต่งกาย แม้แต่การมีความสัมพันธ์ทางเพศ ทำให้มนุษย์คิดว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ค่านิยมทางเพศจึงได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายด้าน เช่น ค่านิยมของการมีคู่อรักที่เป็นชาวต่างชาติ การถูกเนื้อต้องตัวอย่างเปิดเผยหรือการมีเพศสัมพันธ์โดยปราศจากการแต่งงานแม้กระทั่งในด้านของการศึกษาแบบสหศึกษา ที่ทำให้เกิดความคุ้นเคยต่อการคบหาสมาคมกับเพศตรงข้ามและการมีสื่อมวลชนในการเผยแพร่วัฒนธรรมและค่านิยมต่างๆ ของสังคมตะวันตกมีอิทธิพลต่อสังคมไทยทำให้ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมของสังคมไทยได้รับความกระทบกระเทือน เด็กและเยาวชนจึงถูกปลูกฝังให้มีค่านิยมที่หลงใหล ฟุ้งเฟ้อไปกับภาวะทันสมัย ส่งเสริมให้มีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น มีอิสระเสรีที่จะแสดงออกซึ่งความคิดและความต้องการของตนซึ่งบางครั้งไม่เหมาะสมกับวัย สุนัข และสถานภาพทางสังคม เด็กและเยาวชนทั้งหญิงและชายมีช่องทางการเรียนรู้เรื่องเพศง่ายขึ้นจากสื่อต่างๆ ที่พอหาซื้อได้ เช่น สิ่งพิมพ์ วีดิทัศน์

นอกจากนี้ยังมีเวลา โอกาส และสถานที่มากขึ้นในการใช้เวลาว่างที่มีอยู่ เช่น การไปเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้า ไปชมคอนเสิร์ต ดูภาพยนตร์ เทียวดิสนีย์แลนด์ ซึ่งมักจะไปกับกลุ่มเพื่อนและไม่อยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ (ชลลดา ศรเดช , 2550) และ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สร้อยวัลย์ สุขดา (2543: ง) ที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์มากที่สุดคือ ร้อยละ 78.5 รองลงมาคือ การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 74.5 การใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ร้อยละ 52.9 และเคยแต่งกายล่อแหลม ร้อยละ 28.5 และ ศักดา สามูล (2546 : ง) ที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 97.2 เคยดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 88.4 และมีการใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ร้อยละ 76.8

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เปรียบเทียบเพศวิถีในเรื่องค่านิยมทางเพศของนักศึกษา เพศชาย กับเพศหญิง นักศึกษาที่พักอาศัยกับบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือญาติกับนักศึกษาที่อยู่หอพักหรือเช่าบ้านอยู่ตามลำพัง และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด

เมื่อเปรียบเทียบเพศวิถีในเรื่องค่านิยมทางเพศของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาเพศชาย และ นักศึกษาเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงมีเพศวิถีในเรื่องค่านิยมทางเพศไม่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาเพศชายมีค่านิยมทางเพศดีกว่านักศึกษานหญิงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น โดยนักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ย ค่านิยมทางเพศ เท่ากับ 3.49 และนักศึกษานหญิงมีค่าเฉลี่ย ค่านิยมทางเพศ เท่ากับ 3.45 ซึ่งอาจเนื่องมาจากจากการที่สภาพสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีการรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้าโดยขาดการไตร่ตรองให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย การเข้าถึงสื่อต่างๆสะดวกรวดเร็ว ปัจจุบันพบว่า ผู้หญิงไทยมีอิสระเพิ่มขึ้นมีความเท่าเทียมกับเพศชายมากขึ้น การให้คุณค่าต่อความเป็นเพศหญิงผ่านบรรทัดฐานของสังคมไทย ต่อการรักษานวลสงวนตัวเปลี่ยนแปลงตามกระแสของสังคมที่ให้คุณค่ากับวัตถุเป็นสังคมบริโภคนิยม ทำให้วัยรุ่นในปัจจุบันมีรูปแบบการชีวิตที่แตกต่างไปจากอดีต โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิง มีอิสระเสรีทางเพศและมีการแสดงออกทางเพศมากขึ้น จึงส่งผลให้เพศวิถีในเรื่องค่านิยมทางเพศของนักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเพศวิถีในเรื่องค่านิยมทางเพศชายพบว่า ข้อความที่นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงมีค่านิยมทางเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ

ด้านพัฒนาการทางเพศ ข้อความ คือ “เมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาว เด็กผู้หญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นและมีการเปลี่ยนแปลงในส่วนต่างๆของร่างกายเร็วกว่าเด็กผู้ชาย” โดยนักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงมีความคิดเห็นในทางบวกหรือเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว โดยนักศึกษาชาย มีค่าเฉลี่ยค่านิยมทางเพศดีกว่านักศึกษาเพศหญิงคือ เท่ากับ 3.81 และนักศึกษาหญิง มีค่าเฉลี่ยค่านิยมทางเพศ เท่ากับ 3.69 และ “การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย” พบว่า นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงมีความคิดเห็นในทางบวกหรือเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว โดยนักศึกษาเพศชาย มีค่าเฉลี่ยค่านิยมทางเพศดีกว่านักศึกษาเพศหญิง คือ เท่ากับ 4.05 และนักศึกษาหญิง มีค่าเฉลี่ยค่านิยมทางเพศ เท่ากับ 3.84 เนื่องจากนักศึกษาเคยเรียนเพศศึกษามาแล้วตั้งระดับมัธยมศึกษา จึงมีค่านิยมทางเพศในเรื่องดังกล่าวถูกต้อง

ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านบทบาททางเพศ ข้อความ “คุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่การรักษานวลสงวนตัว ไม่ชิงสุก ก่อนห่าม” “ความบริสุทธิ์หรือพรหมจรรย์ไม่ใช่สิ่งมีคุณค่า สำหรับการใช้ชีวิตคู่” “เป็นเรื่องธรรมดา ที่ผู้หญิงจะแต่งกายตามแฟชั่น เช่น ใส่เสื้อรัดรูป เสื้อตัวเล็ก เสื้อเกาะอก กระโปรงสั้น” “เมื่อพบกันผู้ชายควรทักทายผู้หญิงก่อนด้วยวาจาสุภาพ” และ “ผู้หญิงควรวางตัวให้เหมาะสม ไม่สูบบุหรี่ ดื่มสุรา หรือแต่งตัวล่อแหลม” เนื่องจาก รูปแบบการใช้ชีวิตของวัยรุ่นในสังคมยุคใหม่วัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับเรื่องต่างๆ ดังนี้ 1) การแยกออกมาอยู่อย่างอิสระจากครอบครัว ทำให้วัยรุ่นปัจจุบันมีค่านิยมการอยู่ก่อนแต่งงานมากขึ้น ตามหอพักนักเรียนนักศึกษาต่างๆ เพื่อต้องการศึกษานิสัยใจคอกัน ส่งผลให้วัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนกันมากขึ้น 2) การเที่ยวกลางคืน สถานบันเทิงและสถานบริการต่างๆ เป็นแหล่งพบปะสังสรรค์ของวัยรุ่นการออกมาใช้ชีวิตแบบกลางคืนของผู้หญิงถือเป็นความมุ่งหมายของผู้ชายกลางคืน เนื่องจากเป็นแหล่งปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น ส่งเสริมให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้มากขึ้น 3) การแต่งกายตามแฟชั่น วัยรุ่นหญิงมีค่านิยมเกี่ยวกับการแต่งกายจากเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะดาราคือเป็นตัวแบบสำคัญ มีการใส่เสื้อผ้าตามสมัยนิยมที่รัดและเล็ก สายเดี่ยว เกาะอกต่างๆ แม้กระทั่งเครื่องแบบการแต่งกายของนักศึกษาในปัจจุบัน ที่ไม่เหมาะสม รัดเล็ก และสั้น การ

แต่งกายที่ล่อแหลม แต่วัยรุ่นชายยังให้ความสำคัญกับความบริสุทธิ์หรือพรหมจรรย์ เนื่องจากการอบรมเลี้ยงดูลูกชายของสังคมไทย พบว่า สังคมไทยมีค่านิยมในเรื่องเพศที่ผู้หญิงต้องรักษางวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่ามควรหวนแหงนพรหมจรรย์เพื่อรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนถึงวันแต่งงาน ถือเป็นค่านิยมและบรรทัดฐานทางสังคมที่ผู้หญิงที่ดีพึงปฏิบัติเกี่ยวกับพรหมจรรย์ของผู้หญิง เป็นตัวกำหนดคุณค่าของผู้หญิงซึ่งจะทำให้คุณค่าของผู้หญิงสูงขึ้น สิทธิเสรีภาพทางเพศในปัจจุบันสังคมไทยยังยอมรับว่าชายเป็นใหญ่กว่าหญิง ให้อภิสิทธิ์แก่ผู้ชายในเรื่องเสรีภาพทางเพศอย่างชัดเจน ในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของผู้ชาย ไม่ว่าจะไปกับภรรยาหรือผู้หญิงอื่นที่มีใช้ภรรยาของตนว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายแต่หากสามารถมีภรรยาได้หลายคนในเวลาเดียวกัน จะได้รับการยอมรับและยกย่อง แต่ตรงกันข้ามกับเสรีภาพทางเพศของผู้หญิง ถ้าหญิงใดแต่งงานต้องรักและซื่อสัตย์ต่อสามีเพียงคนเดียว ห้ามไปมีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อสามี เป็นภรรยาที่ดี ทำหน้าที่เป็นแม่บ้านแม่เรือนคอยปรนนิบัติสามีและเลี้ยงดูบุตร และหากประพฤติดนเสียหายในเรื่องเพศ จะถูกประณามว่าเป็นผู้หญิงไม่ดี ผู้หญิงจึงถูกขัดเกลาให้รู้จักระมัดระวังและควบคุมพฤติกรรมทางเพศ ว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอายและต้องสำรวม รวมทั้งให้ความสำคัญอย่างมากต่อการรักษาความบริสุทธิ์ของหญิงสาวซึ่งเป็นเครื่องวัดคุณค่าของผู้หญิง (มานพ คณะโต . 2541: 32-33 อ้างถึงใน สุพัตรา บุญญานุกาพพงศ์ , 2547) ความคิดของผู้ชายส่วนใหญ่สามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงหลายคนได้ไม่ใช่เรื่องเสียหาย แต่จะถือว่าผู้ที่จะมาเป็นแม่ของลูกควรเป็นสาวบริสุทธิ์ (สุพัตรา บุญญานุกาพพงศ์, 2547) สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง “วัยรุ่นชายไทยกับการซื้อประเวณี : การศึกษาแนวทางการเปลี่ยนแปลงค่านิยม” (กฤตยา อาชวนิจกุล และ วราภรณ์ แซ่มสนิท , 2538: 45 อ้างถึงใน สุพัตรา บุญญานุกาพพงศ์ , 2547) พบว่า วัยรุ่นชายและหญิงต่างให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ เพราะความเห็นของวัยรุ่นชายยังเลือกหญิงบริสุทธิ์มากกว่าหากต้องแต่งงาน

การเปรียบเทียบเพศวิถีในเรื่องค่านิยมทางเพศของนักศึกษาที่พักอาศัยกับบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือญาติกับนักศึกษาที่อยู่หอพักหรือเช่าบ้านอยู่ตามลำพัง พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักศึกษาที่พักอาศัยกับบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือญาติมีเพศวิถีในเรื่องค่านิยมทางเพศไม่แตกต่างกับนักศึกษาที่อยู่หอพักหรือเช่าบ้านอยู่ตามลำพัง โดยนักศึกษาที่พักอาศัยกับบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือญาติมีค่าเฉลี่ยค่านิยมทางเพศเท่ากับ 3.54

นักศึกษาที่อยู่หอพักหรือเช่าบ้านอยู่ตามลำพังมีค่าเฉลี่ยค่านิยมทางเพศ เท่ากับ 3.45 ซึ่งอาจเนื่องมาจาก สถาบันครอบครัวมีความอ่อนแอ เมื่อเทียบกับสมัยก่อน ความสัมพันธ์ในครอบครัวปัจจุบันมีความห่างเหินกันมากขึ้น ขาดการดูแลอย่างใกล้ชิด บุตรหลานถูกปล่อยปละละเลยในการอบรมดูแล เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่สูงขึ้นทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องขวนขวายประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัว จึงมีเวลาให้บุตรหลานน้อยลง พ่อแม่มักให้อิสระกับบุตรหลานในการดำเนินชีวิต รวมทั้งสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมมีสิ่งยั่วยุในรูปแบบต่างๆ มีสถานบันเทิงเรีงรมย์มากมาย และจากความก้าวหน้าและรวดเร็วของสื่อเทคโนโลยี ทำให้วัยรุ่นสามารถติดต่อหรือคบเพื่อนต่างเพศที่ไม่เคยรู้จักกันได้ง่าย เพียงแต่โทรศัพท์หรือใช้อินเตอร์เน็ตทำให้นักศึกษาที่พักอาศัยกับบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือญาติกับนักศึกษาที่อยู่หอพักหรือเช่าบ้านอยู่ตามลำพังมีเพศวิถีไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่านิยมทางเพศรายข้อ พบว่ามีข้อความที่นักศึกษาที่พักอาศัยกับบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือญาติกับนักศึกษาที่อยู่หอพักหรือเช่าบ้านอยู่ตามลำพังมีเพศวิถีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จะเหมือนกับการเปรียบเทียบเพศวิถีนักศึกษาเพศชายกับนักศึกษาเพศหญิง คือ “เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นหนุ่มสาว เด็กผู้หญิงจะ เข้าสู่วัยรุ่นและมีการเปลี่ยนแปลงใน ส่วนต่างๆของร่างกายเร็วกว่าเด็กผู้ชาย” “การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย” “การมีเพศสัมพันธ์แม้เพียง 1 ครั้งก็มีโอกาส ตั้งครรภ์ได้” “การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เกิด ความต้องการทางเพศ” “8.การใช้สารเสพติดทำให้มีความเสี่ยง ในการมี เพศสัมพันธ์” “การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะช่วยลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ”การมีคูรักรหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นเรื่องดี ” “การแต่งกาย โชว์สัดส่วนเป็นการสร้างจุดสนใจให้กับ เพศตรงข้าม” “ความบริสุทธิ์หรือพรหมจรรย์ไม่ใช่สิ่งมีคุณค่า สำหรับการใช้ชีวิตคู่” “ผู้ชายควรทำงานบ้าน” โดยประเด็นส่วนใหญ่พบว่า นักศึกษาที่พักอาศัยกับ บิดา มารดา ผู้ปกครองหรือญาติมีค่านิยมทางเพศดีกว่านักศึกษาที่อยู่หอพักหรือเช่าบ้านอยู่ตาม ลำพัง เนื่องจากนักศึกษาที่พักอาศัยกับบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือญาติมีโอกาสที่ได้รับการอบรม หรือปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องมากกว่า นักศึกษาที่อยู่หอพักหรือเช่าบ้านอยู่ตามลำพัง เพราะ ครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกของมนุษย์ พ่อแม่เป็นบุคคลแรกที่อยู่ใกล้ชิดและอบรมสั่งสอนบุตร

ดังนั้นครอบครัวจะส่งผลกับการพัฒนาทางเพศวิถีของคนเป็นอย่างมากเพราะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวจะสามารถหล่อหลอมเด็กในครอบครัว เด็กจะได้เรียนรู้บทบาทและหน้าที่ของแต่ละเพศ ความรัก การแสดงออกของความรัก การแบ่งปันความรักความเข้าใจผู้อื่น ครอบครัวมีอิทธิพลต่อวิถีทางทางเพศทั้งในทางที่ดีและไม่ดีและเป็นรูปแบบปฏิบัติของบุตรหลานต่อไปในอนาคต (Richard Blonna and Jean Levitan, 2005)

การเปรียบเทียบเพศวิถีในเรื่องค่านิยมทางเพศของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯมีเพศวิถีในเรื่องค่านิยมทางเพศไม่แตกต่างกับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด โดยนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯ มหานครมีค่าเฉลี่ยค่านิยมทางเพศเท่ากับ 3.46 และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดมีค่าเฉลี่ยค่านิยมทางเพศเท่ากับ 3.47 เนื่องจากการสื่อสารในยุคปัจจุบันเชื่อมโยงถึงกันได้ทุกที่ เป็นยุคโลกไร้พรมแดน นักศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่างๆได้อย่างสะดวกรวดเร็วไม่ว่าจะอยู่สถานที่ใดจึงส่งผลให้เพศวิถีในเรื่องค่านิยมทางเพศของนักศึกษาไม่แตกต่างกันไม่ว่านักศึกษาจะมีภูมิลำเนาอยู่ที่ใดก็ตาม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหารระดับสูงในสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและคณบดี เกี่ยวกับ เพศวิถีของนักศึกษาในสภาพปัจจุบัน เพื่อนำมากำหนด นโยบาย และกลยุทธ์ในการป้องกัน ส่งเสริมให้นักศึกษามี เพศวิถีที่สอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

1.2 เป็นข้อมูลให้ผู้สอนในการเสริม ปรับปรุง เพิ่มจุดเน้นหรือสอดแทรกในเนื้อหาสาระ ระหว่างการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีเพศวิถีที่สอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

1.3 มีการสอนเพศศึกษารอบด้านในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้ทางเพศอย่างแท้จริง ตรงกับสภาพสังคมปัจจุบัน ตรงตามความต้องการของ

นักศึกษา และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการป้องกัน วิธีการคุมกำเนิด วิธีควบคุมอารมณ์เพศ การดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศ เป็นต้น

1.4 เป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับฝ่ายกิจการนักศึกษา เพื่อจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา หรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีเพศวิถีที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย เช่น การรณรงค์ให้นักศึกษาแต่งชุดนักศึกษาที่ถูกต้องระเบียบของสถาบันการศึกษา การวางตัวที่เหมาะสมของนักศึกษากับคู่อรัก อันตรายจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การจัดการกับอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ การคุมกำเนิด การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การใช้เทคโนโลยีอย่างรู้เท่าทันและทักษะต่างในการใช้ชีวิตในวัยหนุ่มสาว เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับเพศวิถีเป็นระยะๆ เนื่องจาก เพศวิถีของคนจะขึ้นกับค่านิยม ความเชื่อ บรรทัดฐานของสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา เพราะฉะนั้นเมื่อเวลาเปลี่ยน สถานที่เปลี่ยน ค่านิยม ความเชื่อของคนเปลี่ยน วิธีการดำเนินชีวิตของคนก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

2.2 ประเด็นค่านิยมทางเพศในเชิงลบ ควรจะทำการศึกษาวิจัยเพื่อเจาะลึกลงไปถึงสาเหตุที่ทำให้ให้นักศึกษามีค่านิยมทางเพศในเชิงลบ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาศึกษาหาแนวทางป้องกัน หรือช่วยเหลือนักศึกษาต่อไป

2.3 การทำวิจัยเกี่ยวกับเพศวิถีของนักศึกษาอาจใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพเนื่องจากเพศวิถีมีความซับซ้อนและมีหลากหลายมิติเข้ามาเกี่ยวข้องและใช้วิธีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสังเกต การสนทนา การสัมภาษณ์เจาะลึก การวิเคราะห์ทางภาษา เป็นต้น เพื่อจะได้ข้อมูลในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

2.4 การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเพศวิถีควรเก็บข้อมูลในกลุ่มนักศึกษาที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อจะได้ข้อมูลที่กว้าง หลากหลายและลึกซึ้งมากขึ้น